

Autoritet. Jeg kan derfor ikke Andet end anfede for rigtigt i alt Fald at indskrænke deres Virksomhed paa dette Omraade til en rent mæglende, og jeg vil bekjende, at jeg vilde ønske det for korrektere, om man slet ikke lod dem optræde som virkende ligeoverfor offentlige Vandløb, men lod haade de større og de mindre Vandløb behandles paa samme Maade, idet jeg er overbevist om, at der ikke vil blive mindre, offentlige Vandløb, undtagen de ere af særlig Betydning for en større Egn eller et større Areal. Det ærede Medlem for 7de Kreds (Hauerslev) vilde beklage, om man nu vilde tilføjesætte en Institution, som havde virket med Held, som var i Fremgang, og som der paa Grund af den større Udviikling og den større Dannelselse, som forhaabentlig vilde tilflyde Befolkningen, var Udsigt til vilde komme til at virke med større Nytte end hidtil. Jeg skal bemærke, at man jo ikke ophæver Institutionen, men beholder den paa det Omraade, som den oprindelig har havt, navnlig efter Loven af 1846. Den Gang havde den ikke med de offentlige Vandløb at gjøre; det er først Loven af 1859, som paa et mere begrændset Omraade har givet den den Virksomhed, som man nu søger at bringe den fra igjen. Naar det ærede Medlem mente, at Vandsynsmændene havde et Kjenndskab til de lokale Forhold, som kunde være dem til Nytte, og som Landvæsenkommissionen i mange Tilfælde maatte savne, saa vil jeg sige, at Kjenndskab til de lokale Forhold kan jo være overmaade godt, men jeg ser ikke, at Landvæsenkommissionen behøver at savne det. Landvæsenkommissionen kan jo skaffe sig Underretning paa mange forskellige Maader; men jeg tror dog, at den i de fleste Tilfælde ved Hjælp af den tekniske Forundersøgelse, som jo skal foregaa, vil være i Stand til at skaffe sig et større Kjenndskab til Vandforholdene paa det paagjældende Sted, end det Kjenndskab, som kan erhverves ved til forskellige Tider af Aaret og under forskellige Forhold at tagttage, hvorledes Forholdene stille sig. Endelig kan jeg tiltræde den Bemærkning, som fremkom fra det ærede Medlem her foran (Drenthol) om, at Vandsynsmændenes Virksomhed alligevel i en væsentlig Grad er indskrænket ved de Bestemmelser, som indeholdes i — jeg husker ikke i Detliffet nøiagtigt, hvilken Paragraf — hvor deres Virksomhed er defineret og begrændset. Som sagt, man har jo nu paa de Steder, hvor der virkelig er Trang til større Arbejder og til en paalideligere og bedre Blandafledning, bestræbt sig for at lade Tilsynet foregaa paa en omhyggeligere Maade, saaledes at det fuldt ud kan svare til, hvad det skal. Jeg tror, at dette opnaas tilfrest og bedst ved, at Lovforslagets Bestemmelser bibeholdes uforandrede; men, hvis det kan være til Beroligelse for ærede Medlemmer, og hvis Flere ønske det, saa kan jeg modtage Be-

stemmelsen om, at Vandsynsmændene beholde en mæglende Virksomhed, men derudover kan jeg ikke gaa.

Den Ændring, som er foreslaaet af Udvalget under Nr. 1 til § 2 kan jeg tiltræde. — Med Hensyn til Ændringen under Nr. 2, da maa jeg tilstaa, at jeg egentlig ikke kan indse, at den er nødvendig, og ligesaalidt, hvorledes man kan befrygte en Misforstaaelse, som om Benævnelsen „offentligt Vandløb“ paa nogen Maade kunde fortolkes derhen, at det Offentlige fik en Medieidomsret i Vandløbet. Jeg kan saa meget mindre indse, hvorledes der kan optaa Misforstaaelse af Lovforslagets Redaktion, som jo hele Forslaget bagefter paa det Nøiagtigste angiver, hvilken Nødvighed de paagjældende Autoriteter have, og der jo ikke paa nogen Maade kan være Tale om, at der her kan indtræde et Medieidomsforhold fra det Offentliges Side. — Til Ændringsforslaget under Nr. 4 har jeg Intet at bemærke. — Ændringsforslaget under Nr. 5 til § 4 har jeg i Realiteten — saaledes som jeg tænker, det skal forstaaes — ikke noget Væsentligt imod, skjøndt jeg maa bekjende, at jeg ikke kan se, at der er vundet noget Synderligt derved. Hvad Lovforslaget foreslaar, er jo i Overensstemmelse med, hvad der i Almindelighed er Tilfældet paa lignende Omraader, nemlig, at et Forslag, en Liste, eller hvad det nu er, bliver forelagt til Alles Æstersyn en vis Tid, og at man efter Udløbet af denne Tid atter giver nogen Tid for de Paagjældende, som ønske at klage, til at indgive deres Klage. Saaledes var Lovforslagets Bestemmelse; men her har man villet give en rundeligere Tid, hvori Forslaget skulde foreligge til almindeligt Æstersyn. Saaledes som jeg maa forstaa Ændringsforslaget, har det været Mening, at de Paagjældende skulde benytte den samme Tid til at indgive deres Klage; men selv om man vil forstaa Forslaget saaledes, saa tror jeg dog rigtignok, at man bliver nødsaget til at give det en noget anden Redaktion, thi, saaledes som det staar nu, vil der i Virkeligheden ingen Tid blive til at indgive Klagen. Der kommer nemlig til at staa: „Forinden herefter noget Vandløb optages blandt de mindre, offentlige Vandløb, skal Forslaget herom med nøiagtig Angivelse af den paagjældende Vandløbsstræknings Beliggenhed efter forudgaaet Bekjendtgørelse henlægges til almindeligt Æstersyn i den paagjældende Kommune i 4 Uger, hvorhos enhver Vedkommende skal opfordres til inden nævnte Tid skriftlig at fremsætte sine mulige Erindringer mod Forslaget for Sogneraadet eller Byraadet.“ Altsaa inden de 4 Uger maa Klagen indgives, og ærede Medlemmer ville saaledes se, at, naar man læser Forslaget skarpt, bliver der ingen Tid, thi Klagen skal indgives, inden Forslaget bliver forelagt. Det er en Redaktion, som jo kan forandres til næste Gang. — Ændringsforslaget under Nr. 6 staar i Forbindelse med Ændringsforslaget under